

Bonnefanten museum door Hollandse Nieuwe

Het Bonnefanten museum te Maastricht is gevestigd in een gebouw van Aldo Rossi. Hollandse Nieuwe is gevraagd om de werkruimte van de staf van het museum opnieuw vorm te geven. Het doel was om de kamercultuur te doorbreken en onderlinge samenwerking en communicatie te stimuleren.

De werkruimte bevindt zich in de rechtervleugel van het museum op de begane grond en bestaat uit twee directiekamers, een grote open werkruimte waar de exposities worden gepland, vormgegeven en gecureerd, vergaderfaciliteiten en een informele ruimte waar naast de medewerkers ook de vrijwilligers even kunnen ontspannen.

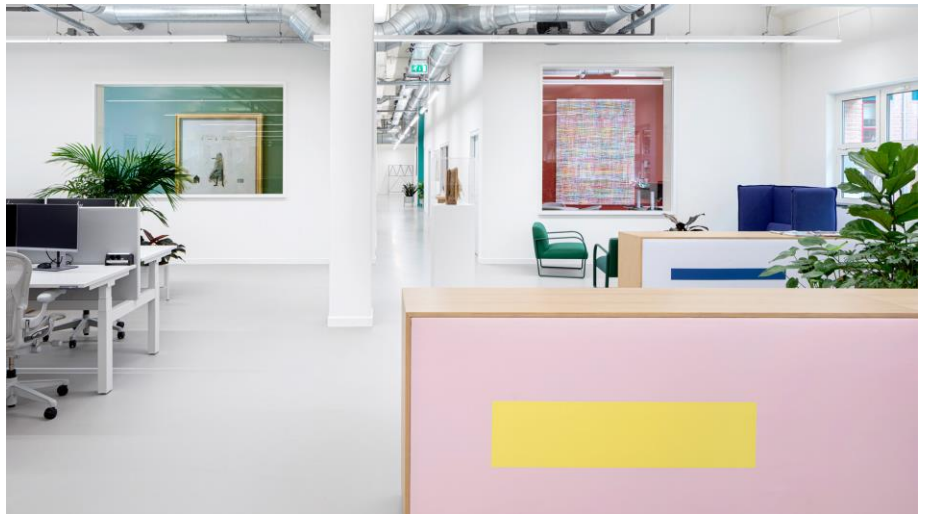

Centraal gehuisvest in het museum, te midden van de kunstcollecties neemt de werkomgeving van de mensen die er voor zorgen dat er 100 exposities per jaar plaatsvinden, een unieke en bijzondere plaats in. Met dit als inspiratie wilden we met de werkruimte twee werelden bij elkaar brengen; de exposities en daar waar deze gecreëerd en gerealiseerd worden.

Dit heeft geleid tot een verrassende, inspirerende en plezierige ruimte om in te werken die een losmakend onderdeel is van het museum, niet alleen in functie maar ook beleving.

Net zoals in het museum wordt de lay-out van de werkomgeving gedefinieerd door een reeks objecten die de bezoekers via verschillende routes door de ruimte leiden. De meubelstukken beginnen laag en worden groter richting de achterkant van de ruimte waardoor er meer open en informele ruimtes aan het begin van de vloer ontstaan en de stillere ruimtes zich achterin bevinden. Het hoogtepunt is de half verborgen bibliotheek achterin de ruimte.

De vloer, plafond, wanden en werkplekken zijn zo licht en neutraal mogelijk gehouden om de houten elementen zoveel mogelijk tot hun recht te laten komen. De meubelstukken zijn geïnspireerd op de architectuur van Rossi en stralen een tijdloze, monumentale eenvoud uit door hun verticale ribben, verzonken deuren en openingen. De achterkant van elk element is voorzien van een akoestisch paneel, elk bedrukt met zijn eigen kleurencombinaties, afgeleid van het werk van kleurentheoretici zoals Johannes Itten en Josef Albers.

Als men de ruimte binnenkomt, vallen de houten elementen op en suggereren routes, maar kijkend naar de ingang vanaf de achterkant van de ruimte, wordt de collectie houten elementen getransformeerd in een speels kleurenspeel, dat visueel leidt tot de ingang van de vleugel en de twee directiekamers. Deze twee kamers zijn voorzien van elk een groot, opvallend raam.

De muren van de kamers zijn geschilderd in kleuren uit dezelfde reeks als in de open kantoorruimte, zodat vanaf de achterkant van de werkruimte de twee ramen het spel van kleur en schaal voortzetten. In de overige ruimtes zoals de ontmoetingsruimte en zelfs de toiletten zet de systematiek van een neutrale basis met kleuraccenten en eenvoudige houten meubels zich voort.

Het restaurant zet de combinatie van kleur en eenvoudige houten objecten voort, de kasten en de wand van de voorraadkast maken deel uit van de familie van houten meubels van de werkruimte, terwijl kleuren opduiken in de hoofdingang, in geselecteerde meubelstukken en in de kunstwerken aan de muur. Net als in het kantoor heeft de ruimte een neutrale ondergrond waar de kleur en het hout tegenaan gezien kunnen worden. De badkamers maakten ook deel uit van de transformatie. Door de bestaande tegelruimte als neutrale basis te nemen, werden de gootstenen de plek voor de gedurfde kleurencombinaties die ook terug te zien zijn in de rest van de werkvloerruimtes. In een architectonisch monument tussen kunstcollecties brengt deze werkplaats twee werelden samen, waardoor verrassende ruimtes ontstaan die aanvoelen als onderdeel van het museum.

